

[Undervisningsministeren.]

op mod 20 mindre byggearbejder til brug for medicinerne i gang til en samlet sum af ca. 5,15 mill. kr. De skulle alle blive afsluttet i indeværende finansår.

En ansøgning fra universitetet om en særbevilling på ca. 1,2 mill. kr. til apparatur-anskaffelser til fagene medicinsk fysiologi og anatomi vil en af de nærmeste dage blive sendt til finansministeriet med henblik på at opnå tilslutning til forelæggelse for finansudvalget.

For undervisningsministeriet har den afgørende målsætning hele tiden været ved langsigtede løsnings hjælp at komme ud af nødforanstaltningerne. En væsentlig faktor i så henseende er udnyttelsen af Blegdams-hospitalsgrunden, hvor der skal opføres et stort samlet institutkompleks, det såkaldte Panuminstitut, først og fremmest til brug for de betrængte førstedelsfag. Der synes nu at være reelle muligheder for en delvis rømning af arealet allerede i foråret 1968 — og ikke som ovenfor omtalt først efter 1970 — og dermed for at komme i gang med byggeriet.

Yderligere en række foranstaltninger er iværksat eller i gang. Ministeriet har løbende haft forhandlinger med det lægevidenskabelige fakultet og optog på eget initiativ sådanne forhandlinger i januar 1966 med henblik på situationen sommeren 1966. Efter de fra fakultetet dengang modtagne oplysninger skulle kødannelser i studiets 1. del blive af begrænset karakter i 1966-67. Alle væsentlige bevillingsønsker er imødekommet. Et enkelt eller to er dog desværre stødt på problemer af mere lønteknisk karakter.

Jeg havde lige inden jul en drøftelse med repræsentanter for det nystiftede amanuensisråd ved det lægevidenskabelige fakultet. Rektor Mogens Fog og formanden for det medicinske studenterråd overværede drøftelserne. Det er mit indtryk bl. a. fra denne forhandling, at en del af uroen har sammenhæng med interne kontakt- og orienteringsproblemer. For at råde bod herpå og for at søge klarlagt, hvilke yderligere muligheder der måtte være for en bedring af de bestående forhold, vil der nu i dagene 13.-14. januar 1967 blive afholdt en arbejdskonference med deltagelse af repræsentanter for fakultetet, for de forskellige lærergrupper,

for studenterne og for undervisningsministeriet.

Det vil af det anførte være fremgået, at ministeriet hverken nu eller tidligere har ladet stå til i denne sag. Den stigning i de offentlige udgifter, som fra nogle sider angribes som værende for kraftig, er dog ikke stor nok til, at alle virkelig berettigede ønsker kan imødekommes på dette eller andre felter inden for uddannelsesområdet. Der må derfor stadig foretages en yderst vanskelig prioritering. At der nemt skulle kunne rokeres med de til ministeriets rådighed stillede midler for at skaffe udvej for en løsning af det til enhver tid særligt fremdragne problem, er en illusion.

Og det er ikke forkert at sige, at de mange særaktioner for medicinerne følges med opmærksomhed af andre betrængte faggrupper og uddannelsesområder.

Det må imidlertid klart erkendes, at situationen ved de lægevidenskabelige fakulteter i disse år er yderst anstrengt. Det giver problemer for lærere, for studenter og for administration. Man har været klar over, at dette ville blive tilfældet — også fra universitetets side.

Men ministeriet har måttet anse dette for et mindre onde end tilstandene i Norge og Sverige, hvor der praktiseres en hårdhændet adgangsbegrænsning med ubehagelige følger for de studerende i de pågældende lande og ligeledes for efterspørgslen efter danske læger fra disse lande.

Mangelen på undervisere til de voksende studentertal er det vanskeligste problem at løse — ikke blot fordi personudbuddet i sig selv er begrænset, men også fordi den ugentlige undervisningsforpligtelse for den enkelte fuldtidsansatte som bekendt er af ret begrænset omfang bl. a. af hensyn til den med stillingen forbundne forskning.

Hvis den frie adgang til universitetet ikke skal blive en urimelig belastning for underviserne og for undervisningens kvalitet, vil der stadig kræves betydelige midler til bedring af studieforholdene — men der vil blive gjort alt, hvad der er fysisk muligt, for at bøde på vanskelighederne.

Af *P. E. Eriksen* til indenrigsministeren (30. december 1966):

„Agter ministeren i anledning af redøgørelsen fra sundhedsstyrelsen vedrørende